

ELS FERROCARRILS CATALANS I 3 ESTUDIANTS MORTS

ELS PUNTS NEGATIUS D'UNA COMPANYIA DE SERVEIS PUBLICS

Posats a remarcar coses a la companyia no deixaríem res per verd. Els bitllets invisibles, que tenen 3 controls —ah, l'eficàcia capitalista!—, un primer a la venda, si no ensenyes el «pase» o compres el bitllet, que ha sofert un increment molt substancials —per a qui?— aquests dies, no pots baixar al tren. Un segon control és el revisor que li clava un foradet després de comprovar la data. El darrer és a la sortida on un funcionari dels FF. CC. se'ls guarda. Deu ser per la crisi del paper, perquè algun membre del Consell d'Administració se'n fa col·lecció o ves a saber les raons. Fa uns dies (2-V-74) en Sempronio dedicava «Cuatro cuartillas» a aquest mateix punt i per una vegada subscric totalment l'article. Les portes del tren no tanquen a la perfecció i aquest fet també ha donat —els accidents són els accidents, ¿eh, senyors de la Companyia—, alguna mort. Però la millora ja arriba. Des de fa uns mesos, música ambiental a les estacions i tot el «glamour» dels anys 30 esdevé una comèdia perfecta. Analitzar tots els problemes que té aquesta empresa ens ocuparia tot el CANNIGO, aleshores fem una senzilla tipificació donant notícia dels 3 punts més importants, és a dir: seguretat, neteja i canvi total del material.

CAL FER

—Una adequació del material al temps actual. Cal instal·lar des de sanitaris —el viatge dura a vegades, comptant-hi el retard, una hora, i viatgen canalla, homes i dones d'edat, etc.— fins a barrers on agafar-se com al metropolità, car per molt bones que estiguin les xavales que viatgen a la plataforma no ens agafarem pas

d'elles, oi senyors de la Companyia?

—Una transformació radical —l'anterior punt és urgent— a llarg termini de tot el material, àdhuc les vies, car la velocitat del tren fa riure, si es vol anar de pressa calen unes infraestructures aptes i la línia dels FF. CC. continua idèntica a la seva inauguració. Fins i tot en el que fa referència als morts. La meua àvia m'explicava que els morts que ha fet aquesta empresa no cabrien en un tren de tres vagons i abans d'ahir llegia «Els feliços anys vint» i també com qui no vol la cosa, es trobaven referències a la mortaldat que tenia lloc al carrer Balmes quan no hi havia el cobriment de la via.

—Una neteja a fons de les estacions. Si mireu el sostre de la central de Catalunya... D'altra banda, els trens, de l'any de la picor, acumulen tanta merda als racons, vidres, etc., que els esforços de les brigades de neteja queden en això, en esforços, estèrils.

—Una RAPIDA (JA ES HORA, NO?) protecció per tots els encreuaments, sense guàrdies, rètols, etc., principalment al que hi ha a l'estació de Bellaterra on hi deixarem la pell el dia menys pensat.

—Els projectes pertinents per tenir uns trens com calen, còmodes, espaiats, ràpids, etc.; no heu vist mai a les pel·lícules —no a les de ciència-ficció, però— uns trens aeris que corren molt i fan la mar de bonic? A casa nostra són contes per a nens encara.

UNES DECLARACIONS COMENTADES

«Hemos pensado el problema —el portaveu dels FF. CC. parla dels punts anteriors— y en la actualidad —l'entrevista va ser publicada al «Tele/eXpres», 18-VII-73— estudiamos un nuevo modelo de

tren más rápido y cómodo, pero el problema fundamental para disminuir el tiempo es difícil por el trazado de la línea, sobre todo entre Vallvidrera y Sant Cugat. Nuestro deseo sería conseguir las máximas comodidades para los viajeros y en ello trabajaremos a medida que las posibilidades lo permitan».

Tu penses, ell pensa, nosaltresensem... però qui ha de fer les coses? Segur que el problema fonamental és de les vies? No és qüestió de gratar-se la butxaca de tant en tant abans no se'n vagi en orris el negoci? De bons desitjos el món n'és ple, calen ACCIONS i ARA MATEIX. L'eufemisme de las «posibilidades» és una presa de pèl semblant a la del toco-mocho.

En aquesta data —18 de juliol de l'any passat— l'entrevistat preguntava als factòtums de la companyia: «Los terribles accidentes que conmueven nuestra sensibilidad ciudadana nos obligan a reflexionar entorno la fácil previsión de los mismos con una serie de medidas tendentes a organizar el tráfico de carretera que cruza las líneas de los FF. CC.». I el portaveu, amb enginy, gràcia i desvergonyiment, respongué: «Evidentemente, todo paso a nivel encierra peligros. Uno de ellos es en la estación de Bellaterra, con la carretera que conduce a la Autónoma pero afortunadamente, antes de crearse el problema se le dio solución al poner como condición, al establecimiento de la Autónoma que los accesos a la misma fueran por pasos a distinto nivel».

I ja fa sis anys que la U.A.B. rutlla! Això se'n diu filosofia.

UNA EMPRESA QUE NO LLEGEIX ELS DIARIS O UNA COSA ES PREDICAR I L'ALTRA DONAR BLAT

En el mateix diari (15-1-74) unes pro-

fètiques paraules, tanmateix no calia anar a la baralla del tarot per encertar-ho car fins i tot un miop sap que un dia o altre en passarà alguna a l'encreuament de Bellaterra:

«No existe barrera ni guardia habitual. Solamente y no como norma constante un vigilante, a veces de los FF. CC. y posteriormente del Ayuntamiento, se preocupa de avisar al tráfico que se acerca un tren. Varias veces ha habido sustos en el lugar en cuestión al rozar el tren un vehículo despistado o con una pequeña avería o sencillamente por calarse el motor en la encrucijada. Si el paso no estuviera frecuentado por centenares y centenares de coches cada día la situación no revestiría caracteres alarmistas, pero vale más prevenir el accidente que lamentarlo posteriormente. Esperemos que no sea de fatales consecuencias».

Doncs sí, fatals i per partida triple. Tres companys, tres estudiants, un home i dues dones, tres vides i tres esperances estroncades. Uns plors, uns enterraments, unes paraules però la vida —la felicitat, l'amor— no tornaran en tres llars del nostre país. Esperem que aviat es faci un pas soterrani o enlairat perquè Bellaterra no esdevingui un segon Sant Joan.

LA REACCIO UNIVERSITARIA: LA FORÇA DE LA RAO CONTRA LA RAO DE LA FORÇA

Dimarts. 9 del matí. Classes normals. 10 del matí. Rumors sobre un accident. Hom parla de tres morts. No se saben els noms ni les circumstàncies. 10,15 del ma-

tí. Les dades es confirmen plenament. Circulen els noms i els detalls de l'accident que per conegut no repetim. 10,30-10,45 del matí. Reunió improvisada en un passadís de la Facultat de Lletres (tota aquesta informació és de l'esmentada Facultat). Els estudiants expliquen els fets, se solidaritzen amb les famílies i demanen responsabilitat. Es deixa veure la necessitat d'una agrupació universitària que llogui un advocat per dur als tribunals la Companyia, per convocar a tots els universitaris de Bellaterra, etc. Es diuen paraules molt fortes contra els FF. CC. El miler i mig d'estudiants aplaudeixen la majoria de les intervencions i per votació majoritària es decideix no restar impassibles davant el diguem-li accident i es proclama:

1) Es realitzarà una lletra de protesta davant la poca seguretat que ofereix la línia car el pas a nivell no tenia protecció de cap mena. La carta s'enviarà als dirigents dels FF. CC. al seu moment.

2) L'estudiantat de la U.A.B. manifesta el seu dolor per la pèrdua de tres companys i expressa el seu condol a les famílies dels dissortats.

3) Aquest mateix matí s'anirà en formació unida vers l'estació de Bellaterra i es pujarà al primer tren en direcció a Barcelona per anar a parlar —llegeixis exigir seguretat— de les condicions de la línia amb els directius de l'empresa.

1 de la tarda. Uns 800 ó 900 estudiants van des de la Facultat de Lletres fins a l'estació de Bellaterra a peu i en manifestació silenciosa. Es fa fot el que s'havia decidit. Les forces d'ordre públic fan acte de presència davant les oficines dels FF. CC. No es practiquen detencions.

Dimecres. Sant Feliu de Llobregat. Enterrament de l'estudiant Xavier Botella i Molina. 3.000 estudiants, amics, ciutadans... encapçalats pel batlle i el consistori en ple acompanyen el cadàver a la seva darrera estança.

Dijous. 10,30 del matí. Discussió conjunta amb participació plena de tota la Facultat, professors, no tots però, incluíts. Després d'un llarg col.loqui s'hi decideix:

1) Establir un boicot a la línia dels FF. CC. Els estudiants aniran a Bellaterra amb cotxe, autobús o els trens de la R.E.N.F.E. de Sardanyola.

2) Expressar la seva repulsa per l'actitud de la companyia de trens privada pel silenci —de fets i paraules— que manté davant tota la problemàtica exposada.

3) Anar a Barcelona massivament i davant la Diputació Provincial, a la 1,30, expressar la preocupació de l'estudiantat davant una companyia impotent per resoldre els seus problemes.

4) Escampar el problema mitjançant una campanya de sensibilització popular amb lletres a la premsa, col.loquis, etc.

5) REALITZAR L'ENDEMA UNA MARXA A PEU DES DE BELLATERRA FINS A BARCELONA COM A ACTE DE PROTESTA. S'hi recomana que no es vingui en cotxe particular i de cara als estudiants que per la tarda treballan començar la manifestació a les 10 del matí amb puntualitat.

6) Assistir als enterraments de les 2 companyes que tindran lloc a les quatre i a les set de la tarda respectivament.

JOSEP M.ª FIGUERES